Ч. 244. Неділя 13 падолиста (31 жовтня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за залоќенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Соймъ краєвий.

108 засїданє І. сесиї IX. періоду з дня 11-го падолиста 1910.

На вчерашнім засїданю сойму, яке п. Маршалок відкрив о год. 9, рано, перед приступленем до дневного порядку, відчитали секретарі внесені петиции, зголошені внесеня і інтерпеляциї.

П. Швед і тов. зголосив два внесеня: о знесенє податку домово-клясового від домів одно- і дво-комнатних і о увільненє від податку консумцийного мяса з худоби дорізаної в наглих случаях.

Інтерпеляцию вніс п. Целюх і тов. в справі будови школи в Ольшівці.

З черги секретар п. Скварко відчитав протест послів українських против важности нарад засїданя з дня 10 с. м., в котрім сказано, що доказом, що на тім засїданю в наслїдок криків не можна було нїчого чути, єсть обставиною, що з двогодинної бесїди п. Левицкого могли стеноґрафи виловити ледве кілька речень. П. Долиньский на трибунї диктував свою бесїду стеноґрафам до уха, а з послів нїхто нї слова не чув з тої промови.

П. Маршалок заявив, що той протест буде долучений до протоколу.

П. Скварко забравши з черги голос, поставив до п. Маршалка цїлий ряд інтерпеляций, між иншими, що посли не говорять з своїх місць, а виходять на трибуну, що стеноґрафи входять також на трибуну і що посли окружають бесїдників і творять в той спосіб збіговище.

П. Маршалок відповів, що всї піднесені п. Скварком закиди не противлять ся реґуляминови і він не має сили заборонити тому.

Коли відтак прийшло до дальшої буджетової дискусиї, українські посли закричали: Протестуємо! Реформа виборча! — і знов розпочала ся крикли́ва обструкция з їх сторони, котра тревала аж до кінця засїданя підчас цїлої промови п. Вітоса.

Перед замкненем засїданя забрав голос п. Петрушевич і іменем клюбу українських послів вніс протест против веденя нарад.

П. Маршалок ствердивши, що дискусия буджетова тревала 5 годин (тілько часу треба до важности буджетового засїданя), закрив єго о годинї 3½, назначуючи слїдуюче на нинї рано.

Вісти полїтичні.

З австрийскої делеґациї. — Анґлїйский президент міністрів про уоруженє.

На передвчерашнім засїданю австрийскої делеґациї, в дальшім ходї дискусиї над буджетом міністерства справ заграничних, критикував дел. Немец промови цїсаря Вільгельма і заявив, що ческі социялїсти не суть противні тридержавному союзиви, але жалїють, що Австро-Угорщина так дуже обстає за інтересами Нїмеччини і що тридержавний союз шкідно відбиває ся на справах внутрішних монархії. Бесїдник рішучо виступає против несправедливого, як каже, поведеня супротив робітників ческих, польских і руских в Нїмеччинї.

Дел. Єнджейович обговорював події з жовтня 1908 року, котрі попередили анексию Боснї і Герцеґовини і відповідає достоїньству монархії.

Відтак відповідав бесїдник на ріжні замітки славяньских делеґатів і обговорював становище Поляків до славяньского питаня. Закинув неославістам ширенє русофільства, а то противить ся поглядам Поляків. Бачимо — говорив бесїдник — що від проголошеня кон-

Подорожний куфер.

Оповіданє на основі правдивої подїї.

З нїмецкого — Ф. Тіме.

(Дальше).

Осторожно підходив він до свого бідолашного помешканя. Нїхто преці не сьмів видїти у него вкрадений предмет анї навіть єго жінка і дїти. Єго бідної жінки взялась би була розпука на саму гадку о такій помочи.

На улици, при котрій він мешкав, було глухо і пусто. Тихцем переходив він через дім і подвірє до свого помешканя в позаднім домі; в маленькій кухни поклав він куферок, а відтак став підслухувати, чи єго жінка в другій комнатцї спить. Всюди тихо! Потрібні знаряди мав під рукою, отворенє простого замку від куфра не робило єму нї найменшої трудности, бож він преці був під тим взглядом фаховий.

Дрожачою рукою розхилив обі половини куферка і — дійстно, він був по самі береги наповнений білєм і одїнєм. При сьвітлї ловової сьвічки оглядав він куспик за кусником і складав коло себе на землю. Аж ось — а то що? Якийсь міцно обвязаний, незвичайно тяжкий пакуночок забренїв якось дивно, коли він кинув єго побіч других річий. Чи може в нїм грошї?

Він розмотав механічно шнурочки — аж щось нїби вкололо єго в само серце, а руки єго аж корчево задрожали — показали ся два малі мішочки із зґрібного полотна, в котрих він домацав ся гроший. Були ними аж по сам верх наповнені.

Він розвязав чим скорше мотузки, котрими мішочки були завязані — Господоньку, єму на їх вид аж в голові закрутило ся: самі нові золоті грошї, що аж сьвітили ся — тілько гроший разом він ще нїколи не видїв!

Дрожачою рукою сягнув по полярес, що знаходив ся також в тім пакунку. В нїм були самі банкноти і посьвідки касові — в тім клуночку знайшло ся цїле майно!

Не міг оперти ся покусї, щоби не перерахувати гроший — зробив то дрожачими руками. Лиш з великим трудом то єму удало ся. В поляресї було не менше лиш сорок і два тисячів марок банкнотами, а звиш шістнайцять тисячів золотом в обох мішочках.

Ще раз витягнув чорт свої кігтї по него. Колиб то все задержав, став би страшенно багатим чоловіком на сьвітї. Нїхто не знав того, що він то вкрав, як би він з тими грішми втік до Америки, а своїй родинї казав опісля приїхати. Вже богато перед ним так само робили — але він певне не дав би ся зловити!

Але то була лиш одна хвилька. Петерс був бідачиском, але до крадежі не мав снаги. В своїй нуждї і потребі був би може й присвоїв собі якусь дрібничку, але нїколи так велику суму. Але якраз, коли дивив ся на то несподіване богатство, станула єму перед очима вся погань єго вчинку. Страх взяв єго наrло, такий страх, що аж зачав дзвонити зубами. Отже такий то зробив ся з него падлюка, що він аж вкрав так велику суму! Як би так єго тепер зловили з тими грішми! Замкнули би єго на богато лїт до криміналу на встид і ганьбу для своєї родини.

Зачав боязько оглядати ся довкола себе. Піт грубими каплями виступив єму на чоло. ні не присвоїть собі анї феника з тих гроший! Механїчно вхопив все знову, звязав знову пакуночок, поскладав всї річи назад на своє місце і замкнув куферочок.

На дворі вибила перша година. На нинї було вже за пізно, але зараз завтра рано віддасть куферок єго властителеви. Він певно найдешов до вказаного ним готелю і там єго знайде та перепросить. З утїхи, що грошї звернено назад, незнакомий певно простить єму єго провину а може ще й визначить якусь заплату.

Зі страху, що хтось міг би єму украсти той куферок і внаслїдок великого роздразненя через цїлу ніч анї ока не зажмурив. Скоро добре розвиднїло ся, взяв він той предмет свого клопоту і пішов з ним. Жінка й дїти, що правда, питали ся, звідки він той куферок дістав, але він казав, що хтось вчера дав єму до направи і він мусить зараз єго віднести, бо властитель хоче ще нинї перед полуднем від'їхати. Відтак вийшов і пішов так борзо, як на то лиш дозваляв все-таки досить тяжкий куфер.

*

Перед дверми готелю „під морскою чайкою“ стояв дверник в оживленій розмові з урядником поліцийним.

ституциї в Росиї, мимо великих надій нема поліпшеня, а радше погіршене відносин. Видко то в Фінляндиї, Королівстві польскім і всіх инших провінциях Росиї замешкалих иншими народностями. Длятого неославізм не має для Поляків ніякого значіня.

Вкінци зазначив бесідник, що для державного становища монархії найважнійшим условієм є порозуміне всіх народностий. Поляки горячо бажають, аби прийшло до згоди між Чехами і Німцями в Празі і надіють ся, що й їх стремлінє до порозуміня в Галичині здійстнить ся.

Дел. Крамарж критикував заграничну политику монархії і домагав ся тіснійшого зближеня до Росиї.

Довшу промову виголосив дел. Ґерман, котрий жалував ся на нарушуванє границї росийскими вояками, на безконечні шпигуньства росийскі і обговорював положенє Поляків в Росиї.

Промавляли ще два італїяньскі делеґати Піттоні і Буґато, та Зайц і Аксман. На тім замкнено загальну дискусию і вчера приступлено до дискусиї подрібної.

Анґлїйский президент міністрів виголосив на банкетї у льорда-майора в Ґільдгаль дня 10 с. м. велику политичну мову, в котрій признав, що була хвиля, коли міжнародний овид заслонили хмари, що однако тепер европейскому мирови не грозить ніяка небезпечність.

Що до нас, говорив, то ми все готові помагати кождому, хто старає ся о удержанє мира. Не маємо ніякої причини вдавати ся в авантурничу политику; хочемо лиш свободи і мира.

Занепокоєнє викликали поголоски, немов би ми хотіли мішати ся чинно у внутрішні справи Персиї. В дійстности справа була така:

Від якогось часу в полудневій Персиї всі торговельні дороги стали непевні. Очивидно анґлїйскі фірми удали ся до нас по раду і опіку. Тоді предложили ми перскому правительству, аби позволило обставити деякі дороги перским войском під комендою анґлїйских офіцирів, котрих визначило би анґлїйске правительство. Гроший на покритє коштів того заряджeня з'обовязали ся ми достачити перскому правительству, коли би єму було тяжко вистарати ся о фонди.

В наших предложенях, говорив Аскіт, нема нічого, що виглядало би на загроженє цілости і независимости Персиї. Правдива небезпечність для неї лежить в розтічи, яка там панує, а супротив котрої мусимо розвинути опіку над тамошними анґлїйскими підданими. О ніяких неприятних против тої держави кроках не думаємо, противно наші кроки стремлять лише до піднесеня захитаної поваги Персиї.

Відтак перейшов Аскіт до справи уоружень, висказуючи глубоке пересьвідченє, що більшість держав і народів горячо бажає мира і відпихає всяку гадку о війнї. Супротив того дивно виглядає, коли в парляментарних нарадах, особливо в Анґлїї, а так само в Німеччинї і Австро-Угорщинї виступає яко головний предмет справа уоружень. Каже ся часто, що уоруженя забезпечують мир, але само вже нагромадженє так великої скількости вибухових материялів є небезпечне, бо тягари, які звідси ростуть для оподаткованого населеня, викликують всюди занепокоєнє, котре глядить виходу у внутрішних і вийшних неспокоях. Анґлїя не може розпочати перша розоруженя. Отже настало безвихідне положенє для всіх держав. Великі уоруженя викликують також побоюваня і недовірє між правительствами. Тому то нещастному суперництву на поли уоружень треба буде конче зробити конець. В закінченю своєї промови дійшов Аскіт на поле справ економічних, а при тім обговорив також послідні страйкові події в Уельсї.

Петерс пізнав уніформ, коли вийшов з поза рога і зі страху аж ноги під ним зачали трясти ся. Отже дали вже знати на полицию і він за пізно покаяв ся! Щож єму тепер діяти? В першім перестраху хотів вертати ся — але що то би єму помогло?

Аж ось побачив, що полїцист попращав ся. Ішов простісенько до него. Петерс вже був пристанув, сподіваючись на певно, що він его задержить і арештує.

Але урядник полїцийний навіть не подивив ся на него; побіг попри него.

Петерс відотхнув. Нерішимо докінчив коротку дорогу. Дверник ще стояв на своїм місци і він приступив до него та став насьміливо розвідувати ся, чи не заїхав тут вчера якийсь пан високого росту без бороди в чорнім одязї.

Дверник глянув на него, зморщив брови і сказав: „Ні".

— Він приїхав тут берлиньским поїздом.

— Ні, мій любий, — так пізно взагалї ніхто тут не заїхав. А нащож вам?

— Я — мушу єму куфер віддати.

— То мусите десь инде питати. До нас такий не заїхав. А хибаж він таки казав що „під морскою чайкою"?

— Казав.

Дверник здвигнув плечима і обернув ся. Петерс вже не відозвав ся, лиш постояв зі своїм куфром перед дверми. Кудиж тепер з тим іти? А може дверник не знав добре, може було би лїпше, як би він пішов до середини і спитав там кельнерів. Хотів лиш підождати, щоби дверник десь собі пішов, бо обиджений в своїм достоїнстві, ще би готов сварити ся. Але дверник не відступав ся, якийсь старий панок в шляфроку вийшов якраз до него і спитав, чого той полїцист хотів.

— О, то розходить ся о велику крадїж з вломом, про котру вчерашні вечірні ґазети доносили. Здогадують ся, що той вломник поїхав до Гамбурґа, щоби звідси кораблем втечи, отже той полїцист ходить по всіх льокалях в пристанї і розвідує ся. А я мусів єму докладно описати всіх гостий, що вчера заїхали.

— А так — сказав той панок, що був очевидно властителем готелю. — Отже то длятого? То ще того злодюгу не зловили?

— Та видко, що ні.

Оба засьміяли ся, а той в шляфроцї зайшов до середини.

Петерс зацікавлений слухав з напруженою увагою тої розмови.

— А то що за влом? — спитав він дверника, котрий знов обернув ся до него.

— А ви не читали? Таже у вчерашних вечірних ґазетах було повно о тім. В Берлинї в якійсь конторі — ну, в якійсь великій фабрицї хтось розбив зелїзну касу і зранив тяжко нічного сторожа. Злодій забрав значну суму гроший, щось около шісдесять тисячів марок.

— Може би ви дали менї яку ґазету?

— Про мене, коли ще єсть якась — сказав дверник усьміхаючись і пішов до середини. За хвильку вийшов з великою ґазетою в руцї. — Ось тут стоїть написано.

Петерс кинув оком на показанє місце і якесь дивне зродило ся в нїм підозрінє. Той незнакомий з куфром приїхав преці з Берлина і в такий якийсь дивний спосіб розвідував ся чи можна кораблем втечи. А відтак — тота велика сума гроший! Звідки він єї взяв? Та й скількість гроший була більше меньше така сама.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 12-го падолиста 1910.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше уділити погорільцям Говилова великого в гусятиньскім повітї і Тенетник в рогатиньскім повітї з своїх приватних фондів по 600 К запомоги.

— **Затвердженє вибору.** Є. В. Цїсар затвердив вибір Генриха Река, властителя більшої посїлости в Луцї на презеса а Фердинанда Полюшиньского, ц. к. радника лїсництва в Калуши на заступника презеса ради повітової в Калуши а також вибір Антона Левандовского квієск. інспектора шкільного в Косові на презеса, а о. Володислава Пасиніновича гр. кат. пароха в Жабє Ільця на заступника презеса ради повітової в Косові.

— **Доповняючий вибір** одного члена Ради повітової в Жовкві з громад сільских розписало ц. к. Намістництво на день 12 грудня с. р.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: З нагоди загальних зборів членів гал. Союза фабричного, які відбудуть ся дня 20 падолиста с. р. в Бродах заводить ся того дня окремий поїзд зі Львова до Бродів і назад. Відїзд зі Львова о 9 год. 20 м. рано, приїзд до Бродів о 11·36 рано; відїзд з Бродів о 9 год. 42 м. вечером приїзд до Львова о 12·50 в ночи. Поїздів тих можна уживати за уплатою нормальної цїни їзди.

— **Тов. „Шкільна Поміч" в Сокали** відбуде дня 19 падолиста 1910 р. о год. 12 в полудни свої загальні збори в комнатах „Руської Бесїди". На случай, колиб о год. 12 приписана скількість членів не явила ся — то відбудуть ся загальні збори о год. 1-ій по полудни при якім небудь числї членів з тим самим порядком дневним.

— **З Черновець.** Справа зложеня мандатів радних міста Черновець ізза скандальної господарки магістрату війшла в нову фазу. Німецкі члени міскої ради відкликали свою резиґнацию, погодивши ся з християньскими социялами на підставі відступленя їм кількох мандатів. Онодї відбуло ся засїданє міскої ради при участи також жидів і Румунів. Не було лише радних Русинів і Поляків. На внесенє німецких членів рада ухвалила не приняти до відома резиґнациї руских і польских членів і бурмістр бар. Фірт вислав до кождого з них відповідне письмо.

— **Огнї.** В ночи з 26 на 27 жовтня згоріли в Нагірянцї коло Бучача три господарства а то: стодола Яремка, хата Зарівного і всї забудованя его брата. Огонь, вже другий раз злочинною рукою підложений, почав ся із стодоли Яремка. Завдяки „Січи" удало ся пожежу зльокалїзувати. Шкода в будинках вся обезпечена. — В четвер дня 27 жовтня рано згорів в Бучачи бровар, власність гр. Потоцких. Так звані „фаєрмури" причинили ся в великій мірі до зльокалїзованя пожежи, котра грозила горальни і приватним помешканям. Огонь повстав в сушарни в браку догляду; шкода вся обезпечена.

— **Викинений на улицю.** Комнатний маляр К. Затльокаль викликав тамтої ночи авантуру в „сецесийній" каварни а брутальні кельнери викинули его з такою силою на улицю, що він не лиш обваляв ся цїлий в болотї, але зломив собі кість в колїнї і звихнув ногу в долїшній части. Стация ратункова подала єму першу поміч, а справу ту віддано судови.

— **Довговічність.** В Надьтарканї на Угорщинї померла онодї якась Шварцова, котра як стверджено метрикою уродженя мала 117 лїт. Мимо так глубокої старости держала ся она добре і сили єї не опускали. Ще в послїдних роках бувало так, що бабуня розсердившись била свої дїти: 90-лїтного сина і доньки з котрих одна мала 85 а друга 83 лїт.

— **Кровава авантура на ярмарку.** З Новочеркаска в Росиї доносять: На щорічнім ярмарку доньского округа два офіцири доньских козаків, що купували конї, завели з торговельниками коний сварку, з котрої остаточно прийшло до великої бійки. Коли розлючена товпа хотїла ся кинути на офіцирів, они зачали боронити ся і убили одного селянина, а порубали 2 полїциянів і 3 селян. То-

дї розлючені селяни кинулись на офіцирів і одного з них убили на місці а другого тяжко зранили.

† **Померли:** О. Мих. Куневич, гр. кат. парох войсковий помер дня 11 падолиста с. р. у Львові в 76 р. житя. Покійник відбув кампанїю в 1866 р. і був відзначений ордером Франц Йосифа. — Григ. Коломиєць, ем. нар. учитель помер в 66 р. житя.

— **Шайка молодих злодіїв.** На двірци зелізничім арештувала вчера поліція пять молодих злодіїв зелізничих, — чотирох учеників шкіл народних і одного ученика другої кляси ґімназияльної, — котрі від кількох місяців обкрадали вагони на двірци. Крали, що їм попало ся під руки, отже: полотно, шкіри, масло, овочі а передовсім цукор і лікери. Після обчисленя дирекциї зелізничої, шкода, якої они наробили тими крадежами, виносить звиш 2000 кор. Арештовані признали ся до вини. Вкрадені предмети продавали переважно родинам кондукторів зелізничих, що мешкають при ул. Огородовій і Затише. Арештовано також кілька осіб з родин служби зелізничої за куповане вкрадених річий.

Всячина

для науки і забави.

— **Затьма місяця.** Як вже звістно, припадає в ночи з 16 на 17 с. м. повна затьма місяця, підчас котрої задля того, що земля заступає зовсім сьвітло сонця, місяць повинен бути так темний, щоби его на небі зовсім не можна було добачити. А все-таки при повних затьмах місяця таки его часами видко і то як темно-червонавий кружок. Коли затьма зачинає ся, видко, як на кружок місяця заходить поволи тїнь землї, а тодї кружок той виглядає так, як колиб хтось з него викроїв кусник. Той ніби викроєний кусник стає що раз більший і видко, як місяць затемнює ся щораз більше, аж наконець настає таки повна затьма — тїнь землї закриває цілий кружок місяця. Опісля з противної сторони стає місяць щораз яснїйший, а тїнь землї з него сходить і кружок виглядає з противного боку як перед тим, мов би вирізаний.

В тій хвили, коли тїнь землї заслонить цїлий кружок місяця, єсть він на самій середині найтемнїйший, бо там паде найгустїйша тїнь землї, але боками єсть трохи яснїйший. Славний астроном Кеплєр розповідає, що в 1601 р. затьма місяця була так сильна, що его зовсім не було видко на небі. Про таке саме з'явище доносить Гевель дня 25 цьвітня 1642 р. При инших затьмах видко було місяць в червонавій красці. В 1703 р. дня 23 грудня видко було в Авіньоні місяць підчас затьми так ясно-червоним, що здавало ся, як би він був прозорим, а сонце із заду просьвічувало кріз него. Се з'явище поясное ся тим, що луч сонця при догіднім положеню все-таки переломлюють ся крізь воздух, так що падуть потрохи на місяць і его осьвітлюють.

Президент Сполучених Держав північної Америки дістає пересічно на день 1000 листів, а кругло 4000 ґазет і книжок. Анґлїйский король дістає що дня 2000 до 3000 ґазет і книжок та 1000 листів. Цар російский дістає вже лиш 650 листів на день а ще менше королї італїяньский і іспаньский, бо все лиш около 300 а найменше листів, бо не більше як 150 на день дістає нідерляндска королева Вільгельміна. До міліонів, бо мілїярдів доходять листи, яких доставляє почта по таких великих містах, як Льондон, Ню-Йорк і другі.

Найдавнїйші вісти про затьми місяця маємо від Хінців. В хіньских лїтописях єсть згадка про затьму місяця ще в році 2697 перед Хр. Славна була затьма місяця в 58 р. пд. Хр., бо настала підчас битви межи Лідийцями а Медами; затьму ту вирізьблено на камени, котрий остав ся аж до наших часів. В старинних часах пояснювано затьму місяця а так само і затьму сонця якимись надприродними силами. Та й у нас ще доси лишила ся декуди повірка в народі, що то підчас затьми якась чарівниця краде місяць з неба.

— **Листи в числах.** Мабуть зі всіх людий на сьвіті дістає Папа римский найбільше листів, бо до Ватикану приходить що дня пересічно 24.000 всіляких посилок, як листів, ґазет, книжок і т. п. Розуміє ся, що того всего не годен один чоловік не то прочитати, але хоч би лиш переглянути. Сю роботу виконує длятого аж 35 секретарів, але певна річ, що й они лиш здебільшого все то прочитують, вибираючи що найлїпше.

Телеґрами.

Краків 12 падолиста. Суд карний визначив для вірителїв дра Зайнфельда першу авдиєнцию конкурсову на 21 с. м. Судові знатоки оцінили вартість ґрунтів дра Зайнфельда на Дайворі на 850.000 кор., отже о 200.000 кор. низше, як оцінили знатоки покликані обороною.

Відень 12 падолиста. Австрийска делеґация веде нинї дальше наради над босаньским етатом. Промавляли дел. Реннер і ґр. Лятур та президент кабінету ґр. Бінерт, котрий давав поясненя в справі дальматиньскої зелїзницї і в справі переговорів ведених в тій квестиї з угорским правительством.

Відень 12 падолиста. Угорска делеґация радить дальше над етатом мінїстерства справ заграничних.

Петербург 12 падолиста. Департамент справ духовних і чужих віроісповідань перевів ревізию приписів о инновірчих процесиях релїґійних. Католицким процесиям полишено й дальше право уживати хоругов і образів підчас торжественних процесий.

Петербург 12 падолиста. Дума вибрала 261 голосами против 48 кн. Волконьского першим віцепрезидентом а 199 голосами против 110 жовтняка (октябриста) проф. Капустіна, посла з казаньскої ґубернії, другим віцепрезидентом.

— **Львівский руский народний театр** „Рускої Бесіди“, під дирекциєю Йосифа Стадника. Саля „Ґвязди“ ул. Францїшканьска ч. 7.

В недїлю, дня 13 падолиста о год. 3 по пол. „Батькова казка“ (Гріх і покаянє), драма в 5 діях Карпенка Карого.

В недїлю о год. 7½ вечером „Під Івана Купала“ народний образ зі сьпівами і танцями в 4 діях М. Старицкого.

Ві второк, дня 15 с. м. „Мікадо“, оперета в 2 діях Суліваня.

Цїни місць враз з додатком на фонд емеритальний артистів, та оплатою для бідних міста: Крісло 1-рядне 2 К 50 с., II-рядне 2 К, III-рядне 1 К 75 с., Партер 85 с., для учеників, війска і селян 55 сот.

Раз куплених білєтів каса не перемінює, анї не звертає за них гроший. Білєти продає Книгарня Наук Тов. ім. Шевченка, Ринок ч. 10 (Телефон ч. 875), а в день вистави від год. 6 вечером каса театру.

Дирекция звертає увагу, що не вільно впроваджувати на салю дїтий без білєту.

Початок представлень о 7 вечером.

Цїна збіжа у Львові.

дня 11-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·20	до	10·30
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·50	„	7·70
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	7·50	„	7·80
Бобик	7·50	„	7·70
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	90·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	36·—	„	39·—

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч 527.